

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 019872 15 U
Sarajevo, 20.02.2017. godine.

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Branimira Orašanin, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azra Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja iz Prištine, ulica Afrim Zhitia III b, protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-146-5/15 E.M. od 11.08.2015.godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, u upravnoj stvari obrade i zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.02.2017. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH (u daljem tekstu Agencija), broj i datum naveden u uvodu presude, odbijen je prigovor tužitelja protiv Vijeća za štampu BiH zbog obrade njegovog imena i prezimena putem službene internet stranice, facebook stranice, te u informativnim biltenima o radu Vijeća.

Tužbom za pokretanje upravnog spora tužitelj osporava navedeno rješenje i predlaže da se utvrdi da je pobijani konačni akt u suprotnosti sa zakonom i da se isti poništi. U obrazloženju tužbe navodi da je dana 27.05.2015.godine podnio prigovor tuženoj zbog kršenja Zakona o zaštiti ličnih podataka time što je Vijeće za štampu BiH objavilo njegovo ime i prezime putem službene internet stranice, facebook stranice, te u informativnim biltenima o radu Vijeća, bez njegove saglasnosti. Vijeće je, s tim u vezi, dostavilo kopiju njegovog maila od 07.04.2014.godine u kojem se navodi da je tužitelj dao saglasnost da se njegovi lični podaci koriste, na osnovu kojeg je Agencija donijela rješenje 11.08.2015.godine, te prigovor kao neosnovan odbila. Navodi da je tačno da je saglasnost za korištenje podataka dao, međutim, istu je kasnije u skladu sa Zakonom povukao, od Vijeća je prvi put dana 21.01.2015.godine tražio da uklone njegove podatke, zatim, 09.03.2015., te 23.03.2015.godine, da bi ga, konačno, dana 01.05.2015.godine Vijeće za štampu obavjestilo putem koordinatora da Vijeće prihvata žalbe samo sa punim imenom i prezimenom, pa shodno tome podaci ostaju vidljivi na njihovoј stranici. Dalje navodi da je istog dana poslao upit da li umjesto toga mogu koristiti njegove inicijale ili navesti da se radi o žalbi građanina, ali da na taj upit nikada nije dobio odgovor. Napominje da u nekim slučajevima podnesenih žalbi Vijeće za štampu nije

objavljivalo imena podnosioca žalbi u svojim izvještajima, facebook stranici i internet stranici.

U odgovoru na tužbu tužena se osvrnula na prigovore istaknute u tužbi i navela da u cijelosti ostaje kod osporenog rješenja i predložila je da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga.

Iz spisa predmetne upravne stvari proizilazi da se tužitelj dana 27.05.2015.godine obratio Agenciji i prigovorio da Vijeće za štampu BiH nezakonito objavljuje njegovo ime i prezime putem svoje službene internet i facebook stranice, kao i u informativnim biltenima o radu Vijeća. U prigovoru je dalje obrazložio da se prema nekim podnosiocima žalbi Vijeće za štampu BiH odnosilo na drugačiji način, tako što je objavljivalo samo inicijale podnosioca žalbi ili bi jednostavno naveli da se radi o žalbi građanina. Nadalje, prema podacima spisa, Agencija je dana radi provjere navoda tužitelja i to dana 09.06.2015.godine aktom broj: UP1 03-1-37-1-146-3/15 EM od Vijeća za štampu BiH zatražila izjašnjenje povodom ovog prigovora, a dana 13.07.2015.godine Agencija je zaprimila Informaciju Vijeća broj 220-02/15 od 10.07.2015.godine u kojoj se Vijeće za štampu BiH izjasnilo da se tužitelj

obraćao Vijeću za štampu BiH sa tri različite e-mail adrese, i da je već prilikom prvog obraćanja bio informisan da se sve informacije o žalbama, uključujući i Odluke žalbene komisije objavljaju na web i facebook stranici Vijeća za štampu BiH, te da se nakon toga tužitelj nastavio obraćati istom dostavivši preko stotinu žalbi na izvještavanje štampe i online medija u protekle dvije godine. Također, iz dokumentacije spisa proizilazi da je uz navedeno Izjašnjenje Vijeća za štampu isto Agenciji dostavilo i kopiju e-maila od 06.08.2013.godine u kojem je podnositelju prigovora pojašnjena žalbena procedura i upoznat je sa činjenicom da su sve Odluke Žalbene komisije javne, da se iste dostavljaju žalbeniku i redakciji na uvid, te trajno postavljaju na web i facebook stranici Vijeća za štampu BiH. Također, Vijeću je dostavljena kopija e-maila od 07.04.2014.godine u kojoj je podnositelj prigovora dao izričitu dozvolu za korištenje njegovih ličnih podataka, pod pretpostavkom da su navedeno ime i prezime zaista njegovi lični podaci.

Pobijano rješenje tužene je pravilno i u skladu sa zakonom. Naime, Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj: 49/06 do 89/11) osigurava se svim licima na teritoriji BiH, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka, koji se na njih odnose. Istovremeno, ovim Zakonom osnovana je i Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH, te je utvrđena njena nadležnost prema kojoj Agencija, kada uoči da je neka obrada podataka nezakonita, zahtjeva od kontrolora da prekine takvu obradu, te nalaže i druge mjere, a kontrolor je dužan bez odlaganja preduzeti naložene mjere i o tome u roku od 15 dana pisanim putem obavijestiti Agenciju (član 41. stav 1. Zakona). Nadalje, prema odredbi člana 3. stav 1. alineja 1. ovog Zakona lični podaci znače bilo koju informaciju, koja se odnosi na fizičko lice koje je identificirano ili se može utvrditi identitet lica. U alineji 5. istog člana i stava je propisano da obrada ličnih podataka podrazumijeva bili koju radnju ili skup radnji, koje se vrše nad podacima, bilo da je automatska ili ne, a posebno

prikupljanje, unošenje, organiziranje, pohranjivanje, prerađivanje ili izmjenu, uzimanje, konsultiranje korištenje, otkrivanje prijenosom, širenje ili na drugi način omogućavanje pristupa podacima, svrstavanje ili kombiniranje, blokiranje, brisanje ili uništavanje. Odredbom člana 5. Zakona pod tačkom 1.) određeno je da kontrolor može obrađivati lične podatke samo uz saglasnost nosioca podataka. Saglasnost nosioca podataka je svaka konkretna i svjesna naznaka želje nosioca podataka data slobodnom voljom kojom nosilac podataka daje svoj pristanak da se njegovi lični podaci obrađuju. Pod tačkom 2.) istog člana se navodi da: "Saglasnost za obradu posebne kategorije ličnih podataka mora biti data u pisanoj formi, mora je potpisati nosilac podataka, mora imati tačnu naznaku podataka u vezi s kojima se saglasnost daje, te mora sadržavati ime kontrolora, svrhu i vremenski period na koji se saglasnost daje. Konačno, pod tačkom 3.) je određeno: „Saglasnost može biti povućena u bilo kojem trenutku, osim ako se nosilac podataka i kontrolor izričito ne dogovore drugačije“. Kontrolor će morati na zahtjev nadležnog organa, u svako vrijeme, dokazati da postoji saglasnost za period obrade ličnih podataka, a dužan je čuvati saglasnost za vrijeme obrade ličnih podataka za čiju obradu je ona data. (tačka 4. i 5.).

U konkretnom slučaju iz dokumentacije spisa predmeta proizlazi da je Agencija za zaštitu ličnih podataka u postupku koji je vođen utvrdila sljedeće činjenice i to, da je tužitelj ponio žalbu na neprofesionalno pisanje štampe i on line medija Vijeću za štampu BiH, koje je kao kontrolor u smislu člana 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka, obrađivalo ime i prezime podnositelja žalbe (ovdje tužitelja), te da je u postupku povodom zaprimljene žalbe i to dana 06.08.2013.godine Vijeće obavijestilo žalbenika da su Odluke žalbene komisije javne, šalju se redakciji i žalitelju na uvid, a trajno se postavljaju na web stranici www.vsz.ba i facebook stranici Vijeća za štampu u BiH, <http://www.facebook.com/VijeceZastampuBiH>. Također, iz podataka spisa propizlazi da je Agencija povodom izjavljenog prigovora koji je Agenciji podnesen dana 27.05.2015.godine, izvršila uvid u e-mail dopis označen kao "žalba" upućen Vijeću dana 07.04.2014.godine u kome je tužitelj iznijeo svoju žalbu na 116 različitih natpisa i komentara, te u istom dao svoju saglasnost za korištenje ličnih podataka navodeći u mail-u: "slobodno koristite moje podatke".

Po nalazu ovog suda, zaključak Agencije je pravilan i zakonit, Agencije nije utvrdila nepravilnosti prilikom obrade ličnih podataka, jer je na njihovu obradu tužitelj nesporno dao svoju saglasnost, u smislu odredbe člana 5. Zakona. Dakle, predmetna obrada podataka je, shono pravilno zaključku Agencije u skladu sa principom iz člana 4. stav 1. tačka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka, kojim je određeno da je kontrolor dužan da lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način. Predmetna obrada je po nalazu ovog suda izvedena u potpunosti u skladu sa ovim principom pravičnosti i zakonitosti, jer je u trenutku obrade predmetnih podataka postojala saglasnost nosioca tih podataka data putem e-maila od 07.04.2014.godine. Saglasnost nosioca podataka definisana članom 5. tačka 1. 07.04.2014.godine. Saglasnost nosioca podataka u 2014.godini, do koje obrade je nesporno došlo u obradu ličnih podataka u 2014.godini, do koje obrade je nesporno došlo u 2014.godini. Otkazivanje bi eventualno moglo imati značaj za obradu takvih podataka u 2015.godini.

Iz navedenih razloga, pobijano rješenje je doneseno na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilne primjene materijalnog prava pri čemu nije učinjena povreda pravila postupka koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta, iz kojih razloga je pobijano rješenje pravilno i zakonito zbog čega je tužbu trebalo odbiti kao neosnovanu. Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

